

La conferència que va tenir lloc el passat 28 d'abril a la seu del Col·legi de Fisioterapeutes de Catalunya va versar sobre el peu patològic en pacients geriàtrics. El professional encarregat de dirigir la ponència va ser el podòleg Joan Termens que va destacar la necessitat de treballar en equip amb els fisioterapeutes.

Patologies en el peu geriàtric

L'aula tècnica que va impartir el Sr. Joan Termens a tots els assistents va iniciar-se amb la definició de peu geriàtric com "aquell que per causa del pas del temps i les afeccions no corregides requereix d'una vigilància especial per a continuar amb mobilitat i absència de dolor". En tot cas l'objectiu, tant de fisioterapeutes com de podòlegs, és aconseguir el mínim grau d'invalidesa en les persones que pateixen aquestes patologies.

La primera indicació que els professionals han de tenir en compte són les complicacions que poden presentar el pacients geriàtrics com diabetis, trastorn vascular, artritis i neuropaties; patologies que afecten directament la salut del peu segons Joan Termens. "Per aconseguir els objectius s'ha d'educar al pacient i a les persones que tenen cura d'ell, de la importància de la higiene i del calçat pertinent" ja que sense aquests hàbits el tractament serà incomplet. El Sr. Termens assegura que el calçat ha de ser: ajustable al peu sense que el comprimeixi, respirable i de pell, amb un sistema de subjecció, de sola antilliscant i taló discret. Per a peus molt deformats són necessaris calçats elàstics i per pacients en cadires de rodes el més adient és un calçat còmode adaptat al peu. "S'han d'evitar sabatilles obertes de darrera, ja que el calçat s'ha de mirar pels peus no pels ulls", assegura el ponent.

El professional ha de vigilar els canvis del peu com la textura, el color, la temperatura, el grau de mobilitat articular; a més de fer una exploració muscular i comprovar la sensibilitat del pacient. "La palpació completa del peu serà necessària per trobar els punts de dolor, i a nivell visual és important tenir en compte les berrugues, els fongs, les úlceres i els punts de fricció per determinar la patologia", explica el Sr. Termens.

L'estàtica i la dinàmica d'un pacient geriàtric són semblants, ja que tenen disminució de l'equilibri i inestabilitat, peus en abducció, a més de peus plans i marxa plantígrada. Els peus geriàtrics es caracteritzen per fatiga estàtica amb continua recerca de punts d'ajut, a més de marxa curta amb disminució de cadència, que pot arribar fins i tot a l'arrossegament dels peus. Els bastons, muletetes o caminadors han de ser un punt de suport i no de laterització de la càrrega.

Després d'aquesta introducció el Sr. Termens va fer una classificació de les patologies més freqüents en els peus geriàtrics com: atrofia del teixit gras plantar, peu pla funcional, hàl-luxs, metatarsàlgies, dolors a la zona calcània, úlceres, durícies, berrugues, micosis interdigital, ungla clavada...entre altres. Els tractaments s'han d'ajustar a cada cas concret i a la majoria dels casos l'objectiu és pal·liar els dolors, treure les inflamacions, reduir les sobrecàrregues o corregir les malformacions del peu. Els podòlegs normalment recomanen suports plantars de materials tous per corregir els excessos de pressió, plantilles de resina o silicona per recuperar l'amortització i l'absorció dels impactes. Altres mètodes efectius per a treballar aquestes patologies són la Fisioteràpia, les manipulacions, els correctors nocturns, el tractament farmacològic o les infiltracions. "En últim cas s'opta per la cirurgia, doncs són pacients amb una recuperació lenta i dolorosa" assegura Joan Termens, que insisteix en eliminar l'ús de pomades i líquids perquè destrossen la pell del peu geriàtric.